

**Nicolai Sanderi Angli Doct. Theol. De Origine Ac
Progressu Schismatis Anglicani Libri Tres ...**

Sander, Nicholas

Coloniæ Agrippinæ, 1610

Edovardvs Rishtonvs Lectori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64680](#)

EDOVARDVS

RISHTONVS

LACTORI.

De occasione & causa huius editionis.

Vm nuper ex Anglicano carcere in exilium emissus, in Gallias peruenisse, intellexi sermonem multorum D. Nicolai Sanderi doctissimi viri opera, propter egregiam quam apud doctos habet existimationem, à Typographis vndique conquiri ad prælum, maximè vero ea quæ nondum impressa, sed ab illo sancto viro immatura morte erepta, vel apud amicos deposita, vel in aduersarijs relictæ fuissent. Ex quibus audiebam libros septem insignes de iustificatione, iam esse Treuiris sub prælo, alios nonnullos eiusdem authoris quæri, sed præcipue opus quoddam excellens de initio & progressu Anglicani Schismatis, cuius exemplaria aliquot (licet paucissima) extabant manuscripta, tūm in Italia, tūm etiam in Hispania, vbi opus absolvit, historia rerum ad sua tempora deducta.

Opera San-
deri.

Mors San-
deri in Hi-
bernian.

Cūm autem Sanderus ex illo ingenti animarum zelo quem habebat, ex Hispanijs, in Hiberniam, ad afflictos Catholicos, qui arma pro religionem pumperant consolando concessisset (quo etiam in opere non ita multò

pōst, ex continuis laboribus, rerumque necessariarum inopia, cæterisq; difficultatibus ac angustijs animam sanctā creatori suo reddi-
Anno 1581, dit) reliquit hoc opus de Schismate Anglicano in

Huius editionis.

no in tres libros diuisum, sed nondum planè perfectum ac prout voluerat perpolitum, eò quòd alijs occupationibus ac etiam scriptoribus perpetuò ferè distineretur. Redeūti vero mihi superiori anno ex Anglia, cù Parisijs obtulisset se, amicus quidam meus perantiquus, D. Iodocus Skarnhert Coloniensis, quem & Romæ cognoueram, & sàpè cum eo de huiusmodi libris contuleram (eramus enim uterque in rebus quæ ad historias pertinent, non indiligentes) cœpit à me summo- perè contendere, vt horum D. Sanderi librorum copiam ei facerem. Sciebat enim me libros legisse, & exemplar aliquod apud me extare credebat. Dicebat que me eo facto non solum ipsi & Bibliopolæ amico suo plurimum gratificaturum, verùm etiam vniuerso orbi Christiano non parum profuturum, qui ex huiusmodi historia de schismaticorum ac hereticorum gestis (audierat enim quædam quæ in illa narrantur) non poterit (inquit) admonitionem non utilissimam capere.

Ego ab initio negare cœpi quod postulabat, excusare quòd operis exemplar non haberem, nec esse facile reperire: deinde etiam nescire, an expediret rem prælo committere, viuentibus adhuc illis nonnulla ex parte, quorum res gestæ narrantur, & quorum turpitudines hac historia reuelantur. At ille cōtra contendebat, maiorem esse publicæ utilitatis, quam particularium hominum rationem habendam: nullam esse iam ferè relictā emendationis spē in illis, qui quotidie sceleribus noua scelera accumulat: animū autoris

D. Iodocus
Skarnhert.

*Causa editi-
onis.*

Epistola de causis

fuisse iam nonnullis abhinc annis opus integrū publicasse , nisi alijs prīmūm occupatiōnibus, deinde etiam morte ipsa impeditus fuisset : versari nunc in hominum manibus nō nullā exemplaria, & certum esse illa breui ab alijs edenda fore, eaque fortassē mendosē, nisi Anglus aliquis huius rei curam suscipiat: nullum aptem posse commodiūs id præstare dicebat , quām mē , qui eiusmodi rerum iam usum aliquem habebam , & ex ijs quāe Londini in carcere ad quatuor ferē annos continuos obseruaueram, non esset mihi difficile, illa supplere de regno Elizabethæ , quāe post D. Sandri mortem in Anglia contigerunt.

His alijsquē rationibus permotus, promisi D. Iodoco me esse facturum hac in re, quicquid possem. Et statim cœpi in eam curam incumbere , vt exemplar aliquod per amicos obtinerem , quod non difficulter factum est. Deindē opus ipsum vniuersum relegi, ac loca nonnulla quāe vel scribarum vitio depravata , vel autoris festinatione minūs explicata fuerant, correxi. Quādam etiam quāe longioribus disputationibus implicata videbantur , vt historiæ series melius teneretur, amui ; plurima quāe deerant , maximā verò post D. Sandri mortem, adiunxi. Et quia magnitudo molesque operis usque adeò magna non videbatur : vnius libri nomine vniuersum comprehendendi , & sic tandem emendatum amico meo D. Iodoco vna cum hac epistola tradidi, vt Bibliopolam suum qui illud tantoperè expetebat, transmitteret, hoc solum ab eo petens , vt emendatè imprimeretur, quod

Huius editionis.

quod spero ipsum curaturum ; sin minus, nostra saltem voluntas in eo non defuit, bene uolo lectori probatam fore non diffidimus. Diuinam autem bonitatem rogamus, ut quatos cupimus, tantos percipiat Christianus orbis ex hac admirabili historia fructus, ad hæresis ac schismatis detestationem. Vale amice lector, & Deum pro me precare.

† 5 PRAE-

